

mellett sokoldalú képzésben részesültünk. Többek között a következő órákon: orgona, zeneelmélet, improvizáció, gregorián ének, latin nyelv, karvezetés, egyházművészet, hittan, liturgia, templomi gyakorlat.

A kántor-szak párhuzamosan indult a négyéves tanítóképzéssel, ezért tanulmányainkat végigkísérték a két szak összehangolásából adódó szervezetalenségek, gyakori tanárváltások okozta kellemetlenségek. Úgy gondoljuk, hogy az első végzős évfolyam kitaposta az utat a jövő kántortanítóinak, hogy tanulmányaik gördülékenyebben haladhassanak.

Ezúton is szeretnénk megköszönni tanáraink áldozatos munkáját, lelkesedését és szeretetét, mellyel segítették tanulmányainkat. Reméljük, sok fiatal választja hivatásként a kántortanítóságot, mellyel pótolják Magyarországon — a főiskolai kántorképzés egykori megszűnte miatt— az évtizedek alatt keletkezett hiányt.

*A Zsámbéki Főiskola végzős kántortanító hallgatói*

\* \* \*

*Előző számunkban a zsámbéki szkoláról írtunk az egyes szkolákat bemutató sorozatunk elején. Most a budafokiak megalakulásáról és liturgikus szolgálatukról olvashatunk. Továbbra is kérjük a szkolavezetőket (a vidékieket is!), hogy küldjenek beszámolót énekkarukról a szerkesztőségre a sorozat folyamatossága érdekében!*

## A budafoki Szent Lipót szkóla

1993 őszétől kezdtem járni a budafoki Szent Lipót-plébániatemplomba, amely pont szemben áll a zenei általános iskolával, ahol ekkor már hat éve tanítottam. Egyre több gyerekkel találkoztam a diákmisén, amikor felmerült bennem a gondolat: mi lenne, ha szkolát alakítanánk? Az akkori plébános, Borbély Pál atya nagy örömmel fogadta a tervet. Egyházzenei szempontból elég háttérnek bizonyult, hogy húsz évig énekeltem a pesti ferences templom Liszt Ferenc kórusában Bucsi László atya keze alatt, és elvégeztem a pesti kántorképzőt. A budafoki szkóla beindítása után iratkoztam be a Zeneakadémia egyházzene tanzakára, aminek elvégzése nagy segítséget nyújt azóta is a szkóla vezetésében.

A szkóla a vasárnapi diákmise előtt egy órát próbál. A kezdetekkor csak egy-két tételt énekelünk az Éneklő Egyházból, majd egyre többet. Ma már a teljes énekanyagot ki tudjuk vetíteni a misén, a nép egyre többet énekel velünk együtt. A mise előtt rövid, 5–6 perces próbát tartunk az aznapi énekekből. A pap és az asszisztencia bejövetele előtt gyülekező népének szól orgonakísérettel. Csengetésre introitussal kezdünk, melyet a szkóla intonálása után mindenki folytat, szintén orgonakísérettel. A szkóla szólisztikus tételeit kivéve mindent kísér az orgona. A mise állandó részeiként a Missa mundit énekeljük. Felajánlásra általában motetta hangzik el. A 25–30 tagú szkolába 7–8 fiú is jár, így főleg vegyeskari motettákat éneklünk. A graduálét a fiúk, az alleluját a lányok éneklük.

A szkóla természetesen énekel az egyházi év és az egyházközség nagy ünnepein is (Veni Sancte, halottaknapji vesperás, karácsony, évvégi hálaadás, Gyertyaszentelő, hamvazószerda, nagyhét, elsődíldozás, bérmlás, Te Deum), de többször énekeltünk a kerület egyházi vonatkozású ünnepein is (pl. kálvária megáldása). A szkóla megalakulása óta eljártunk az eddig Esztergomban tartott szkólatanfolyamokra, a zsámbéki búcsúra, az Örökimádás templomban szokásos szkólák lelkinapjára és a budavári evangélikus templomban évi három alkalommal megtartott vesperásokra is. A Magyar Egyházzenei Társaság többször szervezett közös hangversenyeket (zsinagóga, terézvárosi Avilai Szent Teréz-templom, Deák téri evangélikus templom, fasori református templom), ahol mi is énekeltünk a budapesti szkólákkal közösen. Harmadik éve, hogy a nagyhetet megelőzően Püspökszentlászlóra utazunk egy lelkigyakorlatos házba, ahol felkészülünk a nagyhétre próbák, közös misék, beszélgetések, kirándulások segítségével. Minden nyáron a nagy gyerekkórusommal együtt kórustáborot szervezünk, ahol a szkóla a próbákon kívül napi két imaórát is végez.

Kevés szkóla mondhatja el magáról, hogy ilyen szerencsés körülmények között működhessen. A plébánián szeretnek bennünket, plébánosunk Szenderffy Ferenc atya támogatja a szkóla éneklését.

Reméljük, eljön az az idő, amikor a templom teljes hívő népe a szkóla vezetésével bekapcsolódik a közös éneklésbe és méltó módon ünnepelhetjük a szent liturgiát.

*Molnár Johanna*

## Görög katolikus kórusliturgiák a Rózsák terén

### A Budapesti Görög Katolikus Kórus

A bizánci egyházzene kincsháza immár ezeröttszáz éve kifogyhatatlanul ontja a keleti keresztény teológia és annak liturgikus gyakorlata által életre hívott remekműveket. Az elmúlt évezredben a Bizánci Császárságban kialakult szertartásrendet és magas szintű zenekultúrát vették át az első ezredforduló tájkán a Dunától keletre létrejött keresztény nemzetállamok és fejedelemségek egyházai, s ezt mind a mai napig őrzik, kiteljesítve nemzeti koloritjukkal. Csodálatos zenei és lelki élményben részesül az, aki részt vesz bolgár, görög, magyar, orosz, örmény, román, ruszin, szerb, szlovák avagy ukrán bizánci rítusú liturgián, zsolozsmán. Az első évezredből származó ősi himnuszokat, valamint a zoltárszövegeket a különböző korok névtelen és neves szerzőinek megfogalmazásában hallhatja a látogató. Nem az állandóan újat keresés vágya, hanem az értékes és lényegileg változatlan tradíció mind tökéletesebb megvalósítása, újraélése, gyakorlása — ez csendül ki a különböző zeneszerzők, zenemesterek kompozícióiból. Az Athosz-hegyi szerzetes, a ruszin muzsikusként Csajkovszkij vagy Rahmanyinov ugyanazzal az alázattal és komolysággal közelít a megzenésítés tárgya felé, zenei felkészültségük foka, tehetségük eltérő volta eredményezi csak a különbséget.